

2. Wojewódzkie dyrekcje przedstawiają radom narodowym stopnią podstawowego i wojewódzkiego informację o wykonaniu zadań rocznych oraz każdorazowo — na żądanie tych rad, a także programy zadań na okresy wieloletnie.

§ 7. Wojewódzkie dyrekcje powinny zostać utworzone w terminie do dnia 31 maja 1986 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*

60

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 19 lutego 1986 r.

w sprawie powołania okręgowych Inspektoratów Państwowej Inspekcji Radiowej.

Na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się następujące okręgowe inspektoraty Państwowej Inspekcji Radiowej oraz ustala się ich siedziby i obszary właściwości:

- 1) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Warszawie dla województw: stołecznego warszawskiego, ciechanowskiego, ostrołęckiego, płockiego i siedleckiego,
- 2) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Białymstoku dla województw: białostockiego i łomżyńskiego,
- 3) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Bydgoszczy dla województw: bydgoskiego, toruńskiego i włocławskiego,
- 4) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Gdańsku dla województw: gdańskiego i elbląskiego,
- 5) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Katowicach dla województw: katowickiego, bielskiego, częstochowskiego i opolskiego,
- 6) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Kielcach dla województw: kieleckiego, radomskiego i tarnobrzeskiego,
- 7) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Koszalinie dla województw: koszalińskiego i słupskiego,
- 8) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Krakowie dla województw: krakowskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego,
- 9) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radio-

wej w Lublinie dla województw: lubelskiego, białkopodlaskiego, chełmskiego i zamojskiego,

- 10) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Łodzi dla województw: łódzkiego, piotrkowskiego, sieradzkiego i skierniewickiego,
- 11) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Olsztynie dla województw: olsztyńskiego i suwalskiego,
- 12) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Poznaniu dla województw: poznańskiego, kaliskiego, konińskiego, leszczyńskiego i pilskiego,
- 13) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Rzeszowie dla województw: rzeszowskiego, krośnieńskiego i przemyskiego,
- 14) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Szczecinie dla województwa szczecińskiego,
- 15) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej we Wrocławiu dla województw: jeleniogórskiego, legnickiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego,
- 16) Okręgowy Inspektorat Państwowej Inspekcji Radiowej w Zielonej Górze dla województw: zielonogórskiego i gorzowskiego.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 3 Ministra Łączności z dnia 18 stycznia 1969 r. w sprawie utworzenia okręgowych inspektoratów Państwowej Inspekcji Radiowej (Dziennik Łączności Nr 3, poz. 19, z 1971 r. Nr 1, poz. 1, z 1972 r. Nr 3, poz. 20, z 1973 r. Nr 4, poz. 37 i Nr 11, poz. 8f, z 1975 r. Nr 12, poz. 72 i z 1982 r. Nr 9, poz. 61).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: *W. Majewski*

61

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 20 lutego 1986 r.

w sprawie świadectw homologacji i warunków uzyskania zgody na zastosowanie urządzeń telekomunikacyjnych w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa.

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadzenie do jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa urządzeń, sprzętu, kabli i przewodów telekomunikacyjnych, zwanych dalej „urządzeniami”, może nastąpić po wydaniu świadectwa homologacji i uzyskaniu zgody na ich zastosowanie. W szczególności dotyczy to:

- 1) telekomunikacyjnych aparatów końcowych (przewodowych i bezprzewodowych),
- 2) urządzeń komutacyjnych,
- 3) urządzeń teletransmisyjnych,

- 4) urządzeń teleinformatycznych,
- 5) kabli telekomunikacyjnych,
- 6) nadawczych urządzeń radiofonicznych i telewizyjnych,
- 7) antenowych instalacji zbiorowych,
- 8) radiofonicznych i telewizyjnych urządzeń odbiorczych produkcji krajowej pod względem zakresów częstotliwości i kompatybilności elektromagnetycznej,
- 9) urządzeń radiokomunikacji stałej (w tym linii radiowych) oraz ruchomej,
- 10) urządzeń radiokomunikacji, radiofonii i telewizji satelitarnej,
- 11) telekomunikacyjnych urządzeń zasilających,

12) urządzeń pomiarowo-badaniowych niezbędnych w procesie eksploatacji sieci telekomunikacyjnej.

§ 2. Świadectwo homologacji jest dokumentem stwierdzającym, że urządzenie spełnia wymagania techniczne i eksploatacyjne, określone dla jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa.

§ 3. 1. Świadectwa homologacji wydaje Instytut Łączności na podstawie badań homologacyjnych. Świadectwa homologacji wydaje się producentom lub jednostkom reprezentującym producenta albo posiadaczom urządzeń, zlecającym badania.

2. Zgodę na zastosowanie urządzeń w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa wydaje Minister Łączności na podstawie świadectw homologacji.

§ 4. 1. Badania homologacyjne prowadzi Instytut Łączności. Badania homologacyjne mają na celu określenie, czy badane urządzenie może być stosowane w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa, i obejmują między innymi ocenę parametrów urządzenia, sprawdzenie realizowanych funkcji oraz stwierdzenie, że urządzenie to nie wprowadza zakłóceń.

2. Zakres, tryb, miejsce i czas badań homologacyjnych ustala Instytut Łączności w uzgodnieniu z jednostką zlecającą badania.

3. Instytut Łączności może wydać w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach świadectwo homologacji na podstawie analizy dostarczonej mu dokumentacji technicznej bez prowadzenia badań homologacyjnych.

§ 5. 1. Świadectwa homologacji są wydawane na poszczególne typy urządzeń. Okres ważności świadectwa homologacji wynosi pięć lat od daty jego wystawienia i może być przedłużany.

2. Protokoły, wyniki badań homologacyjnych oraz wszelkie związane z nimi dokumenty są przechowywane w Instytucie Łączności i mogą być udostępniane jednostkom zlecającym te badania, a także — za zgodą dyrektora Instytutu Łączności — innym zainteresowanym jednostkom.

§ 6. 1. Wniosek o udzielenie zgody na zastosowanie urządzeń w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa zgłasza do Ministerstwa Łączności producent, jednostka reprezentująca producenta lub posiadacz urządzenia. Do wniosku należy dołączyć świadectwo homologacji.

2. W szczególnych przypadkach zgoda może być udzielona bez wymagania załączenia świadectwa homologacji dla danego urządzenia.

§ 7. Zgoda na zastosowanie urządzeń w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa wydawana jest na czas określony lub na czas nie określony.

§ 8. Udzielenie zgody na zastosowanie urządzeń produkcji krajowej w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa powinno być odnotowane w karcie wyrobu urządzenia (np. w karcie gwarancyjnej), natomiast urządzenie powinno być ocechowane trwałym znakiem według następujących wzorów:

- 1) wzór adnotacji: „Wyrób dopuszczony przez Ministra Łączności do stosowania w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa”,
- 2) wzór znaku: „PPTT”.

§ 9. Jeżeli w urządzeniach, dla których wydano zgodę na zastosowanie w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa, dokonano zmian konstrukcyjnych lub technologicznych, należy uzyskać ponownie świadectwo homologacji oraz zgodę na zastosowanie.

§ 10. Urządzenia dopuszczone do stosowania w jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa na podstawie dotychczasowych przepisów nie wymagają świadectw homologacji i zgody na ich zastosowanie.

§ 11. Traci moc zarządzenie nr 9 Ministra Łączności z dnia 2 kwietnia 1981 r. w sprawie homologacji urządzeń i kabli telekomunikacyjnych (Dziennik Łączności Nr 2, poz. 6).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: W. Majewski

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 1600,— zł, półrocznie 1000,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi 300 — zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 31 października. Prenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów którzy opłacają prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzypocinkowym przekazem pocztowym na konto Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1049-3157-222. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 41-14-78.
Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Fluczone z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa ul. Tamka 3